

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

K. no. 81/08

26. mart 2009.

U IME NARODA

Okružni sud u Mitrovici, i veće sudija u čijem sastavu su sudija EULEX-a Angela Kaptein kao predsedavajući sudija, sudije EULEX-a Christine Lindemann-Proetel i Hajnalka Karpati kao članovi veća, uz pomoć referenta zapisničara Francesca Carusa, u krivičnom predmetu protiv optuženih:

M. N. i V. J., obojica optuženi optužnicom KT. no. 378/07, koju je javni tužilac podneo Okružnom sudu u Mitrovici dana 11. juna 2008. i koja je usmenim putem proširena od strane javnog tužioca EULEX-a tokom glavnog pretresa 4. marta 2009. krivičnim delom:

Teški slučajevi razbojničke krađe ili razbojništva, u skladu sa Čl. 256, Stav 1), u vezi Čl. 255, stav 1) i Čl. 23. Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK)

Nakon javnih sudskih pretresa održanih 4, 5, 9, 11, 12, 25. i 26. marta 2009, koja su sva održana u prisustvu optuženog M. N., njegovog branioca Rexhepa Kačaniku – koji nije pristustvovao suđenju 4. marta 2009. i kojeg je tog dana zamenio, uz saglasnost optuženog, g. Miodrag Brkljać, i optuženog V. J., njegovog branioca Ljubomira Pantovića, javnog tužioca EULEX-a Emmanuelle Ducos, od dve oštećene strane samo se g. V. V. pojavio na glavnom pretresu, i bio je prisutan tokom celog zasedanja 4. marta i tokom jutarnjeg zasedanja 25. marta 2009, nakon većanja i glasanja sudskog veća održanog 26. marta 2009, na osnovu Čl. 390. PZKPK, izriče se 26. marta 2009. javno i u prisustvu optuženih, advokata odbrane i javnog tužioca EULEX-a sledeća

PRESUDA

Optuženi, M. N. zvaní "K." i "B.", sin R. N. i S. Đ., rođen u , opština , S. sa Kosova, sa poslednjim trajnim mestom boravka u , naselje , opština , Kosovo, neoženjen, sa završenom srednjom školom, radnik u privatnom sektoru, srednjeg imovinskog stanja, u pritvoru neprekidno of ;

I optuženi, V. J. zvaní C., sin M. J. i R. M., rođen u , u , Srbija, K. S., sa poslednjom trajnom adresom u , opština , Kosovo, oženjen, otac

, sa završenom osnovnom školom, nezaposlen, siromašnog imovinskog stanja, nalazi se pritvoru neprekidno od

Proglašava se da

NISU KRIVI

Zato što nije dokazano van osnovane sumnje da su, kako je navedeno u optužnici, dvojica optuženih, M. N. i V. J., kao deo naoružane grupe od 4 maskirane osobe, dana , između i h, ušli u kuću dvoje starijih oštećenih, V. i D. V., i opljačkali ih, maltretirali ih i pretili im.

Zato se optuženi oslobadaju krivičnih dela:

Teški slučajevi razbojništva, u skladu sa Čl. 256, stav 1) u vezi sa čl. 255, stav 1) i Čl. 23 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK)

Shodno Čl. 103. PZKPK, troškove krivičnog postupka u skladu sa Čl. 99 stav 2) tačka 1-5 PZKPK, neophodni troškovi branjenika i naknada za rad i neophodni troškovi advokata odbrane platiće se iz budžeta suda.

OBRAZLOŽENJE

Iako nijedna od ovlašćenih strana nije najavila podnošenje žalbe u roku od osam dana nakon izricanja presude, veće će obrazložiti presudu navođenjem razloga.

A. ISTORIJAT POSTUPKA

1. Optužnica

Dana 11. juna 2008, Okružni tužilac za Mitrovicu, g. Shyqyri Syla podigao je optužnicu KT no. 378/07, u Okružnom sudu u Mitrovici. Optužnicom se navodilo da su okrivljeni i ostali u saučesništvu izvršili krivično delo: teški slučajevi razbojništva, shodno Čl. 256, stav 1), u vezi Čl. 255, stav 1) Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK). Prema optužnici, krivično delo je izvršeno u kući V. i D. V. u selu , u noći između i .

Sednica za potvrđivanjej optužnice, shodno Čl. 314 PZKPK održana je 5. septembra 2008. godine, a odluka kojom se potvrđuje gore-navedena optužnica doneta je 5. septembra 2008. Strane nisu uložile žalbu na odluku.

2. Prožirenje optužnice.

Dana 4. marta 2009, tokom prvog sudskog pretresa, javni tužilac EULEX-a Emmanuelle Ducos usmeno je proširila optužnicu i odustala od dva svedoka koji su prvobitno predloženi: N i I R , i predložila je kao dodatne dokaze dokumentaciju zavedenu pod br. i u policijskom dosijeu, dokumentaciju koja nije još uvek navedena u optužnici, ali sa kojom su upoznati advokati odbrane.

NADLEŽNOST SUDA

1) Postupak i nadležnost Okružnog suda u Mitrovici

Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova (PZKPK) stupio je na snagu 6. aprila 2004. Optužnica je podignuta 11. juna 2008, u vreme kada je PZKPK već bio na snazi. Stoga, prelazna odredba u Čl. 550 PZKPK nije primenjiva.

Okružni sud u Mitrovici jeste nadležno sudsko telo da vodi ovaj krivični sudski postupak.

Prema Čl. 23, 1-i) PZKPK, okružni sudovi su nadležni da vode krivične postupke, uključujući optužbe za koje zakon predviđa izricanje kazne od najmanje pet godina. Shodno Čl. 27 stav (1) PZKPK, teritorijalna sudska nadležnost poverena je onom sudu na čijoj je teritoriji krivično delo navodno izvršeno, a to je u ovom slučaju selo Gnjezdane, Leposavić, koje se nalazi na teritoriji nad kojom Okružni sud u Mitrovici ima sudsku nadležnost.

Tako je Okružni sud u Mitrovici ovlašćeno sudsko telo za vođenje ovog krivičnog postupka.

2) Sastav veća

Shodno odeljku 16.2 Zakona o nadležnosti, odabiru i raspodeli sudskih predmeta sudijama i tužiocima EULEX-a na Kosovu br. 03/L-53 (Zakon o nadležnosti), Predsednik Skupštine EULEX sudija odlučuje, u skladu sa Zakonom o nadležnosti, koji od slučajeva koje je UNMIK predao EULEX-u, shodno odeljku 16.1 Zakona o nadležnosti spadaju pod nadležnost i ovlašćenje sudija EULEX-a. Dana 6. februara, Predsednik Skupštine sudija EULEX-a Maria Giuliana Civinini donela je odluku br. JC/EJU/OPEJ/0233/mgc/09, kojom se krivični predmet K.no. 81/08 zadržava pod ovlašćenjem sudija EULEX-a u Okružnom sudu u Mitrovici, shodno odeljku 16.2 i 3.3 m) Zakona o nadležnosti.

Shodno odeljku 2.1 i u nastavku gore-pomenute odluke, međunarodne sudije koje su raspoređene u Okružnom sudu u Mitrovici – sudija EULEX-a Angela Kaptein kao predsedavajući sudija, sudije EULEX-a Christine Lindemann-Proetel i Hajnalka Karpati – imaju sudsku nadležnost nad ovom krivičnom stvari.

Nijedna od strana nije uložila prigovor na sastav veća.

3) Glavni pretres

Glavni pretres je otvoren za javnost, sa zasedanjima koja su održana on 4, 5, 9, 11, 12, 25 i 26. marta 2009. godine, kada je izrečena i presuda, sve ovo u prisustvu optuženog **M. N.**, njegovog advokata odbrane Rexhepa Kačaniku – koji nije bio dostupan 4. marta 2009. i toga dana ga je zamenio, uz saglasnost optuženog, g. Miodrag Brkljać, i u prisustvu optuženog **V. J.**, njegovog advokata odbrane Ljubomira Pantovića, javnog tužioca EULEX-a Emmanuelle Ducos i od dve oštećene strane, samo se g. **V. V.** pojavio na glavnom pretresu, i bio je prisutan tokom celog pretresa 4. marta i tokom jutarnjeg pretresa 25. marta 2009.

Prema Čl. 15. PZKPK, i uz saglasnost strana, međunarodni prevodioci prevodili su sudski postupak i sve sudske dokumente relevantne za suđenje samo na srpski i engleski jezik, ukoliko je bilo neophodno.

REZIME I EVALUACIJA IZVEDENIH DOKAZA

Tokom glavnih pretresa, saslušani su sledeći svedoci:

- (1) **V. V.** – Oštećeni, 4. mart 2009;
- (2) **R. S.** – 5. mart 2009;
- (3) **I. S.** – 5. mart 2009;
- (4) **R. D.** – 5. mart 2009;
- (5) **J. M.** – 9. mart 2009 ;
- (6) **M. E.** – 9. mart 2009;
- (7) **S. M.** – 9. mart 2009;
- (8) **N. D.** -11. mart 2009;
- (9) **V. D.** – Oštećeni, 12. mart 2009;

Tokom postupka na glavnom pretresu pročitane su izjave sledećih svedoka i izveštaji policajaca:

- (1) **I. S.** – 5. mart 2009.
- (2) **A. V.** – 12. mart 2009.

Policijski izveštaji

Policijski izveštaji br. , , , , , , , , , , , , , osporeni su od strane advokata odbrane g. Kačaniku koji je, tokom sudskog pretresa 5. marta 2009, izjavio da ove policijske izveštaje treba proglasiti neprihvatljivim, jer su oni rezultat istraga koje nije naredio javni tužilac i zato što, u značajnom stepenu, ovi izveštaji sadrže mišljenje policajaca, na kojima sud ne može da zasniva svoju odluku.

Javni tužilac je izjavio da su izveštaji rezultat istražnih radnji koje su propisno sprovedene od strane policije tokom preliminarnе faze istrage i takve istražne radnje mogu biti sprovedene od strane policije po službenоj dužnosti i stoga su izveštaji prihvatljivi.

Veće nalazi da policijski izveštaji koje je osporio advokat odbrane Kačaniku treba da se smatraju prihvatljivim. Prema zakonu о krivičnom postupku (ZKP), policajci mogu, po službenоj dužnosti, da preduzimaju istražne radnje u svrhu prikupljanja dokaza i da prikupljaju informacije koje će se koristiti tokom krivičnog postupka (201 ZKP). Zakon о krivičnom postupku, isto tako, nalaže da informacije, koje su prikupljene tokom istrage, budu uključene u jedan ili više krivičnih izveštaja (Čl. 207). U svrhu glavnog pretresa, krivični izveštaji biće smatrani kao dokumenti koji mogu da budu pročitani shodno Čl. 367 ZKP.

Što se tiče većeg dela prigovora koje su uložili zastupnici, zakon ostavlja sudijama slobodu da utvrde koju će vrednost imati svaki pojedinačni dokaz, i u procesu procene dokaza, sudije su u položaju da naprave razliku između objektivnih nalaza i subjektivnih mišljenja policajaca koji su podneli izveštaj.

Tokom postupka glavnog pretresa, međunarodni javni tužilac podneo je sledeće dokaze koji su uvedeni među dokaze:

- (1) Dokument br.   u policijskim spisima, registar kontrolisanih vozila na kontrolnom punktu   , koji je podnesen   ;
- (2) Dokument br.   , lista kontrolisanih vozila na kontrolnom punktu KFOR-a   , koji je podnesen   ;
- (3) Iskaz osumnjičenog J.   , podnesen   ;
- (4) Krivična evidencija za optuženog N.   , podnesena   ;
- (5) Policijski fascikl koji sadrži: policijske izveštaje, iskaze, istragu na licu mesta, forenzičke izveštaje i fotografisane dokaze, koji su prikupljeni u skladu sa krivičnom istragom br.   .

V.   V.   svedočio je 4. marta 2009, na prvom ročištu glavnog pretresa. On je jedan od dve oštećene strane i on je ispričao kako su   ,   minuta nakon završetka večernjeg dnevnika, četvorica maskiranih muškaraca sa gumenim rukavicama na rukama, ušli u njegovu kuću na prednja vrata, pristupila svedoku u njegovoj kuhinji gde je sedeo sa suprugom D.   , i da su dvojica od njih svezala mu ruke trakom i imobilizirali ga na podu gde je svedok primio nekoliko udaraca u bubrege; na kraju, svedoka su prevrnuli i glavu su mu zamotali trakom, te je on najzad izgubio svest.

Kada se svedok osvestio, video je da mu je žena vezana i da joj je treći izvršilac krivičnog dela stavio pištolj u usta. Svedok je reagovao na pretnje i ponovo je pretučen, izgubivši svest još dva puta.

Četiri čoveka su konačno otišla sa dragocenostima koje su pronašli, naime sa 6.500 evra i oko 10.000 dinara, mobilnim telefonom i lovačkom puškom. Svedok se, na kraju, oslobodio i došao do kuće svog komšije, koji je pozvao sina I. i ovaj je prijavio incident policiji u , koja je stigla do kuće V. 1 do 1.5 sat kasnije.

Za sve to vreme, počiniooci su nosili maske i svedok je samo čuo da jednog od njih oslovljavaju sa "R. ".

Veće primećuje da ovaj svedok nije mogao da opiše, prepozna ili identifikuje bilo kojeg od izvršilaca krivičnog dela.

V. D. je svedočila 12. marta 2009; svedok je potvrdio prikaz događaja koji je dao njen suprug. Četiri mladića koji su nosili maske i gumene rukavice upali su u njihov stan , neko vreme nakon h, njih trojica su onesposobili njenog muža i tukli ga dok nije izgubio svest, a i nju su, takođe, udarili nekoliko puta pištoljem i naredili joj da preda sav novac dok su joj pretili stavljavajući joj pištolj u usta.

N. Jedan od počinilaca pretražio je kuću žrtava dok je maltretiranje trajalo, i konačno su pronašli 6550 evra i 11.000 dinara i tada su počiniooci otišli odnevši sa sobom novac i mobilni telefon.

Konačno, svedokov muž je uspeo da obavesti komšiju o tome šta im se dogodilo i policija je došla na lice mesta. Svedok je svedočio da je saznala nakon incidenta da je rođak njenog muža S. V. video 3 ili 4 maskirana čoveka na njihovom posedu nekoliko dana pre incidenta, ali da ih je oterao. Svedok je navela da g. S. V. nije prepoznao ni jednog od njih; svedok se seća da je primetila da je počinilac, koji je nosio majicu kratkih rukava, imao žućkastu kožu i da su jednog počinilaca oslovljavali sa "R. ".

Veće primećuje da svedok nije bio u stanju da detaljnije opiše, identifikuje ili prepozna bilo kojeg od počinilaca.

R. S. je svedočio 5. marta 2009; u iskazu koji je dao policiji u policijskoj stanici u , svedok je izjavio da je u noći pokušao da nazove M. N. nekoliko puta da ga zamoli da ga odveze kući i kada je konačno uspeo da dobije Nikolića telefonom, N. je rekao svedoku da nije u , već da je u sa starim prostitutkama.

U izjavi policiji, svedok takođe tvrdi da ga je N. pozvao sutradan, pitajući ga za "glasine" o nekom starom čoveku koji je pretučen noć ranije i da je navodno N. učestvovao u ovom prebijanju zato što je automobil, sličan njegovom, primećen na tom području; N. je dalje izjavio da on nije jedini na tom području koji ima taj posebni model automobila.

Konačno, u izjavi policiji, svedok kaže da mu je optuženi N. jednom rekao da "ima jedan poslić da se obavi, ali da treba još jedan bezbedan čovek" rekavši dalje da se posao

sastoji samo u tome "da se uđe u kuću i da se pokupi novac, ništa naročito"; svedok je to odbio na način koji jasno pokazuje da je aluzija bila, prema njegovim rečima, na nelegalni posao.

U svom svedočenju na glavnom pretresu, svedok delimično odbacuje neke od izjava koje je zapisala policija.

Veće nalazi da prisećanje činjenica onako kako je dano u izjavi policiji, iako ono osporava alibi optuženog N. u noći , ne pruža nijedan inkriminatorski element koji uključuje optuženog N. u krivični akt iz optužnice, niti ga on povezuje sa mestom zločina.

Aluzija na "poslić", koja nekako podseća na način na koji je izvršeno krivično delo u Vučkovićevoj kući, previše je neodređen i uopšten da bi ukazao na planiranje krivičnog dela koje je navedeno u optužnici.

I S svedočio je 5. marta 2009; u svom iskazu, ovaj svedok nije dao nikakve relevantne elemente.

R D svedočila je 5. marta 2009; na glavnom pretresu, svedok je potvrdila iskaz koji je dala u policijskoj stanici u izjavivši da je u noći , nešto iza h, svedok video automobil sa ugašenim farovima kako dolazi iz pravca žrtvine kuće. Iako je noć bila svetla, svedoku se činilo čudno da su kola vozila bez upaljenih farova i posmatrala je kako su kola nastavila da voze. Međutim, svedok nije mogla da primeti boju ili drugi detalj na automobilu.

Veće nalazi da ovo svedočenje, zajedno sa svedočenjem oštećenih, obezbeđuje mogući vremenski raspon za izvršenje razbojništva. Međutim, svedok nije bio u stanju da obezbedi bilo kakav pokazatelj o broju i identitetu izvršitelja krivičnog dela ili opis njihovog transportnog sredstva.

J M svedočio je ; javni tužilac je zahtevao da svedok svedoči na zatvorenom zasjedanju i da optuženi budu udaljeni. Tužilac opravdava zahtev strahom svedoka da mu se nešto ne dogodi zbog svedočenja, i navodi iskaz koji je svedok dao policiji

Odlučujući o podnesku tužioca, veće odbija zahtev za održavanjem zasjedanja zatvorenog za javnost i uz saglasnost stranaka, dozvoljava svedočenje svedoka uz udaljavanje obojice optuženih.

Svedok počinje svedočenje povlačenjem svog ranijeg iskaza policiji od u policijskoj stanici u i navodeći da mu više nisu potrebne zaštitne mere pošto je sadržaj njegovog iskaza već poznat javnosti. Svedok objašnjava da je policija izmislila iskaz of

U svom iskazu datom policiji u _____, svedok je izjavio da ga je _____, oko _____ h, njegov prijatelj U. L. _____ pozvao telefonom i zamolio ga da ga pokupi kolima na putu, nakon sela _____, i da ga odveze do mesta gde svedok stanuje da preuzme vozilo koje je U. _____ ostavio tamo istog dana, u rano predvečerje.

Nakon U. _____ molbe, svedok je odvezao svoj _____, reg. tablica _____, i dok je prolazio pored _____, u naseljenom mestu U. _____ je izašao i mahnuo mu. U. _____ je ušao u vozilo i seo na prednje sedišta, dok su dve osobe koje je svedok prepoznao po glasovima kao M. _____ N. _____ zvanog K. _____ i C. _____ (V. _____ J. _____) sele na zadnje sedišta automobila. Svedok se seća da je jedan od te dvojice, on misli da je to bio C. _____, nosio jaknu u rukama kao da je nešto skrivao.

Svedok je krenuo u pravcu _____ i kada je naišao na policijska kola na ulici, K. _____ mu je rekao "ubrzej i ne zaustavljaj se", dok, najzad, 500 metara pre mosta na reci _____, C. _____ nije rekao "stani ovde da izađemo, neću da me policija uhvati". Svedok je zaustavio kola i tri čoveka su izašla iz automobila i on ih nije više video te noći.

Svedok je izjavio da je odmah shvatio da nešto nije u redu i sutradan, kada je saznao za razbojništvo koje se dogodilo u selu _____, pitao je prijatelja U. _____ šta se dogodilo prethodne noći, ali U. _____ mu je odgovorio: "Ćuti, ništa nisi ni video ni čuo".

Tokom glavnog pretresa, svedok je povukao iskaz koji je dao policiji i posebno je negirao bilo kakav kontakt između njega i optuženih u noći kada se desilo razbojništvo. Svedok je potvrdio da je otišao od kuće svojim _____, reg. tablica _____ noću _____, nakon što je primio telefonski poziv od prijatelja, ali samo da bi proverio put ka _____, kroz _____, koji je nameravao da koristi za transport alkoholnog pića iz _____ koje mu je prijatelj ponudio preko telefona, a da izbegne carinske i policijske kontrolne punktove.

Svedok potvrđuje da su mu kola kontrolisana na povratku iz _____ na kontrolnom punktu u mestu _____, između _____ i _____, ali da ništa nelegalno nije nađeno u kolima. Svedok objašnjava tužiocu razlog zašto alkohol nije nađen u njegovim kolima jeste što je morao da okrene kola pre nego što je stigao do _____ zato što mu niski prag kola nije dozvolio da nastavi da vozi nakon što se završio asfaltirani deo puta. Međutim, tokom istog svedočenja, svedok je izjavio da je okrenuo kola zato što je video neke farove i da je pomislio da bi to mogla da budu policijska kola, ali nije bio u stanju da objasni zašto se plašio policije, pošto u kolima nije imao ništa nelegalno.

Svedok poriče da je sreo optužene te noći, ali potvrđuje da je sreo prijatelja U. _____ posle podne kada je ovaj ostavio svoja kola u dvorištu svedoka, ali negira da ga je sreo posle, iako svedok potvrđuje da je sa Urošem imao više telefonskih razgovora koja su trajala do _____ ujutro,

Veće razmatra sledeće kao iskaz ovog svedoka.

Prema iskazu datom policiji, svedoka je pozvao jedan od izvršilaca nakon razbojništva i on je bio uključen i bekstvo kao pomagač. U stvari, svedok izjavljuje da mu je policija rekla u početku da je on osumnjičen zato što je "prekršio niz zakona i da će da bude uhapšen u isto vreme kada i oni kao saučesnik", i da je on na kraju i postao svedok kojem je obećana anonimnost.

Tokom svedočenja na glavnom pretresu, svedok povlači svoj raniji zahtev za zaštitnim merama objašnjavajući da je anonimnost sada beskorisna zbog činjenice da je sadržaj njegovog svedočenja već dostupan javnosti. Svedok negira iskaz koji je dat policiji navodeći da je takav iskaz bio poptuna izmišljotina policije. Međutim, kada mu je predložen iskaz koji je dao, svedok potvrđuje nekoliko činjenica kao istinite, negirajući samo onaj deo u kojem je opisan sastanak sa U. i dvojicom optuženih.

Nejgov prikaz događaja u policijskoj izjavi pruža čvrste indirektne dokaze protiv optuženih: mesto gde se sreo sa U. i dvojicom optuženih nije daleko od sela gde se razbojništvo desilo i ponašanje dvojice optuženih je očigledno sumnjivo u trenutku kada je sam svedok, dan nakon što je saznao o razbojništvu u , odmah pomislio da su ova trojica u tome učestvovala i o tome pita prijatelja U. koji umesto da poriče navode naređuje svedoku da ćuti i da događaje od prethodne noći izbriše iz svog sećanja.

Ipak, veće nalazi da takav dokaz, iako nudi čvrste indicije o mogućem lošem ponašanju obojice optuženih u noći , jeste samo indirektan i nepotvrđen dokaz, koji ne nudi bilo kakvu direktnu vezu između optuženih i lica mesta zločina ili navoda u optužnici. Ne postoji direktni pokazatelj su ova tri čoveka, zapravo, deo naoružane grupe od četvoro ljudi koja je upala u V. kuću nekoliko sati ranije.

Stoga, ako ostavimo po strani sumnjivi kredibilitet svedoka J. , veće nalazi da je iskaz g. J. nedovoljan da bi dokazao učešće optuženih i ne dokazuje njihovo učešće u zločinima iznesenim u optužnici.

M. E. svedočio je 9. marta 2009; u svom iskazu koji je dao policiji u policijskoj stanici u , svedok je izjavio da je oko h, zajedno sa svoja tri prijatelja vozio , tamno crvene boje, bez registarskih tablica, i išao da pokupi S. R. zvanog S. . Svedok je izjavio da se susreo sa dvoje kola dok je išao da se sretne sa R. , a jedno od to dvoje vozila je bio tamne boje za koje zna da pripada "M. " iz . Nakon što je pokupio R. i na putu ka , svedokovo vozilo je zaustavila i kontrolisala policija. Te noći, oko h, svedok je čuo kako S. R. razgovara sa K. (M. N.) telefonom, a K. je rekao R. da nije u , nego u i da provodi vreme sa "starim kurvama".

U svedočenju na glavnom pretresu, svedok je ponovio nekoliko puta da se ne seća da je izjavio ono što je napisano u policijskom iskazu.

Veće smatra da čak i ako se činjenično sećanje onako kako je navedeno u izjavi datoj policiji smatra istinitim, dokaz koji je pružio svedok potvrđuje iskaz koji je dao S. R. policiji i osporava alibi okrivljenog N. za noć , ali ipak ne nudi bilo kakav element kojim se opisuje odgovornost optuženih za krivična dela iz optužnice.

S. M. svedočio je 9. marta 2009; u izjavi datoj policiji U policijskoj stanici u , svedok je izjavio da je radio zajedno s ocem i V. J. do h, i da su sledećeg dana svedok i njegov otac išli po J. kući, ali da J. nije bio kod kuće.

U svedočenju tokom glavnog pretresa, svedok je izjavio da se ne seća da li je optuženi J. bio zajedno s njim i s njegovim ocem , ali da se seća da kada je otišao zajedno sa ocem po J. , optuženi nije bio kod kuće.

Iskaz svedoka ne sadrži bilo kakvu indiciju ili dokaz.

N. D. svedočio je 11. marta 2009; na glavnom pretresu, svedok je potvrdio iskaz koji je dao policiji , u policijskoj stanici u , navodeći da je , oko h, dok je vozio svoja kola na putu – , u pravcu , video je u blizini automobil koje je dolazilo iz suprotnog pravca velikom brzinom. Svedok nije mogao da vidi vozača pošto je vozilo imalo zatamnjena stakla.

Zainteresovan zbog velike brzine kola, svedok je pogledao automobil pošto su se mimoišli i primetio je da kola nemaju registarske tablice.

Na glavnom pretresu, svedok naglašava da se događaj koji je opisao desio tokom noći i da se odigrao veoma brzo i da je automobil nastavio voziti velikom brzinom i da mu je zato teško da bude siguran u boju i model kola; ipak, kada mu je predočen njegov raniji iskaz, svedok potvrđuje da je rekao policiji da bi kola koja je video mogla da budu boje, nalik onom koji poseduje N. , ali da nije bio siguran u ovo.

Veće nalazi da čak i da je svedok siguran u identifikaciju koju je naveo u iskazu datom policiji, zbog nedostataka registarskih tablica na kolima, nemogućnosti da se identifikuju putnik/putnici u vozilu i nedostataka dokaza da je automobil koji je svedok presreo te noći bio, u stvari, automobil kojeg su koristili izvršitelji krivičnog dela kako bi došli do lica mesta, to ne bi pružilo nikakvu indiciju o učestvovanju dvojice optuženih u delu koje je navedeno u optužnici.

Pročitani iskazi:

I S , iskaz ovog svedoka pročitani je 5. marta 2009. U svom iskazu koji je dao policiji u policijskoj stanici u , svedok je izjavio da je bio veoma pijan u noći , ali da se ne seća da je sreo optuženog N. te

V. J. noći ili sledećeg dana dok je svedok bio u , ali svedok kaže da je moguće da je razgovarao telefonom sa optuženim N. u tom periodu.

A. V. , izjava ovog svedoka pročitana je 12. marta 2009. U svom iskazu koji je dao policiji u policijskoj stanici u , svedok je izjavio da mu je brat optuženog V. N. , S. , rekao da mu je brat V. dao evra nekoliko dana ranije koje je S. želeo da iskoristi kako bi kupio kola od svedoka.

Ovaj dokaz se svodi na glasinu i nije dokazano da ono što je svedok izjavio policiji, čak i da je istina, odgovara tome da je optuženi stvarno dao novac svome bratu S. Štaviše, ne postoji indicija da novac potiče od nezakonite radnje ili da je na bilo koji način povezan sa razbojništvom u selu

Policijski izveštaji:

Policijski izveštaji ne sadrže bilo kakav materijalni dokaz koji povezuje osumnjičene sa zločinom ili licem mesta zločina ili krivičnim delom.

Evidencije o kontrolnim punktovima pokrepljuju iskaze svedoka o njihovim kretanjima u noći kada se to odigralo, ali oni ne nude indicije gde su se obojica optuženih nalazila tokom noći,

Optuženi su bili samo kontrolisani kada su se vraćali iz , i podaci su kompatibilni sa alibijem svedoka.

Pregled vanjskog prostora koji okružuje lice mesta, koji dovodi istražitelje do rekonstrukcije noći kada se događaj desio, obavljen je , šest dana nakon što se zločin desio, na području koje je izloženo promenljivim vremenskim prilikama i gde ima prolaznika; okolnosti koje ograničavaju pouzdanost nalaza istražitelja.

U dosijeu nedostaje rezultat poređenja uzoraka zemlje koja je uzeta sa koji pripada optuženom i one na licu mesta zločina, podaci bi u principu mogli da pokažu prisustvo kola optuženog na licu mesta u neko neodređeno vreme, iako su uzorci uzeti šest dana nakon izvršenja krivičnog dela, kao što pokazuje policijski izveštaj od

U istom izveštaju se navodi da su na licu mesta uzeti otisci prstiju u svrhu poređenja, ali rezultat takvog poređenja ne nalazi se u dosijeu.

Optuženi M. N. se izjasio da nije kriv po svim navodima optužnice i svedočio je da nije bio prisutan tamo i da nije izvršio navodno krivično delo.

Optuženi V. J. , se izjasnio da nije kriv po svim navodima optužnice i svedočio je da nije bio prisutan tamo i da nije izvršio navodno krivično delo.

Tokom postupka glavnog pretresa, sledeći dokazi su isključeni jer su proglašeni neprihvatljivim:

- (1) Dokument br. – zahtev za listing telefona optuženog;
- (2) Dokument br. – zahtev za listing telefona optuženog;
- (3) Dokument br. – telefonski listing za mobilne telefone optuženih.

Na ovaj dokaz advokat odbrane Ljubomir Pantović stavio je prigovor izjavivši da telefonski listing (dokument br.) jeste, zapravo, rezultat skrivene istražne mere – praćenje telefonskih poziva – koju može narediti javni tužilac, ali ne može da je preduzima policija po službenoj dužnosti, kao što je to učinjeno u ovom slučaju – videti dokumente i .

Javni tužilac se usprotivio argumentu advokata odbrane navodeći da je telefonska evidencija rezultat istražne radnje koju je zakonski sprovela policija po službenj dužnosti; javni tužilac pravi razliku između praćenja telefonskih poziva, kao što se navodi u Čl. 256-10 PZKPK od podataka koji se odnose na lokaciju terminala optuženih u noći kada se događaj desio; ovi drugi, za koje tužilac traži da bude uključen u dokaze, nisu nabrojani među istražnim radnjama koje zahtevaju nalog tužilaca (Čl. 258 PZKPK) i stoga može da je naredi policija po službenoj dužnosti.

Veće nalazi da su podaci navedeni u dokumentu br. , takozvanim telefonskim listinzima, dobijeni na osnovu zahteva policije za praćenje telefonskih poziva na brojevima koje su koristili optuženi – dokumenti br. i – i uključuju *evidenciju telefonskih poziva*, koje Čl. 256 10) PZKPK definiše kao rezultat “praćenja telefonskih poziva”.

Veće nalazi da lokalizacija terminala optuženih ne može da bude odvojena od ostalih podataka koji su sadržani u telefonskim listinzima, dobijenim nalogom policije po službenoj dužnosti za praćenje telefona optuženih. Pored toga, na osnovu Čl. 258 PZKPK, praćenje telefonskih poziva zahteva nalog izdan od strane javnog tužioca, veće nalazi da procedura, ustanovljena u poglavlju XXIX PZKPK *za nalaganje skrivenih i tehničkih mera praćenja i istrage*, prekršena i stoga dokaz dobijen na taj način se proglašava neprihvatljivim i nalaže se da se on isključi iz dosijea.

Veće nalazi da izvedeni dokazi, kao što je gore objašnjeno i naglašeno, ne vode zaključku da je dokazano van osnovane sumnje da su M. N. i V. J. izvršili zločine koji su navedeni u optužnici.

VAŽEĆI ZAKON I PRAVNA KVALIFIKACIJA

Što se tiče važećeg zakona, veće uzima sledeće u razmatranje:

Što se tiče materijalnog prava, veće se rukovalo osnovnim pravilom i primenjivalo Privremeni krivični zakon Kosova (PKZK), pošto je on bio jedini relevantni materijalni

zakon na snazi u vreme kada je krivično delo izvršeno i ne postoji materijalno pravo kasnijeg datuma koje bi bilo povoljnije za okrivljene.

Veće je svesno da se naročito u severnom delu Mitrovice vodi diskusija o tome koji je važeći zakon.

Na Kosovu, relevantni zakoni su kosovski zakoni, a to su Zakon o krivičnom postupku Kosova (ZKPK) i Krivični zakon Kosova (KZK), u njihovim ranijim verzijama to su Privremeni zakon o krivičnom postupku na Kosovu (PZKPK) koji je stupio na snagu Uredbom UNMIK-a Reg/2003/26 i Privremeni Krivični zakon Kosova (PKZK) koji je stupio na snagu Uredbom UNMIK-a Reg/2003/25.

Što se tiče proceduralnog zakona, veće se u svojoj presudi poziva na PZKPK, ali ukazuje da je suština između PZKPK i ZKPK jeste zapravo potpuno identična, dok je suština svakog pojedinačnog člana koji je sud primenio ili mogao da primeni u ovom slučaju potpuno identična u oba gore pomenuta proceduralna zakona.

Veće je razmatralo i primenilo suštinu ovih relevantnih članova.

U vezi pravne kvalifikacije :

Optuženi su optuženi za teški slučaj razbojništva zato što je krivično delo izvršeno od strane grupe ljudi od četiri člana, a tokom izvršenja razbojništva bilo je korišćeno oružje, a ove hipoteze predviđene su Čl 256 1 PKZK u vezi Čl. 255 1. PKZK.

TROŠKOVI

Sud je izrekao da optuženi nisu krivi, i stoga shodno Čl. 103 PZKPK, troškovi krivičnog postupka po Čl. 99 stav 2) tačka 1 do 5 PZKPK, neophodni troškovi okrivljenih, nadoknada i neophodni troškovi advokata odbrane biće plaćeni is sudskog budžeta.

IMOVINSKI ZAHTEVI

Prilikom otvaranja postupka, 5. marta 2009, predsedavajući sudija obavestio je prisutnu oštećenu stranu o njihovim pravima u skladu sa PZKPK, uključujući i njihovo pravo na podnesu imovinski zahtev, ali imovinski zahtev nije podnet.

Međutim, čak i da je podnet imovinski zahtev, veće bi bilo obavezno da ga odbaci pošto su okrivljeni oslobođeni optužbi, kao rezultat glavnog pretresa.

PRAVNI LEK

Ovlašćene osobe mogu da podnesu pisanu žalbu na presudu, preko Okružnog suda u Mitrovici, Vrhovnom sudu Kosova, u roku od 15 dana nakon datuma uručenja kopije presude.

**Okružni sud u Mitrovici
K. no. 81/08**

Pripremljeno na engleskom, koji je ovlašćeni jezik.

Referent zapisničar

Francesco Caruso

Pravni referent

Predsedavajući sudija

Angela Kaptein

Sudija EULEX –a